

Meie inimesed

Euroopa Liit

Integratsiooni Sihtasutus

Rahvastikuministri Büroo

Lehekülje väljaandmist toetavad Euroopa Kolmandate Riikide Kodanike Integreerimise Fond, Rahvastikuministri Büroo ja Integratsiooni Sihtasutus.

TANTSUÕPETAJA: Iga tantsul on rääkida oma lugu, mis on alati õnneliku lõpuga

Galina Dmitrijevõhh õpetab tantsu kaudu hea ja kurja tundmist

■ "Ma nägin ennast kunagi küll tantsulavastajana, kuid mitte kunagi õpetajana. Aga inimese ei tea tihti, milleks ta võimeline on," räägib Püsi kultuurimajas kaksikümne aastat tantsimist õpetanud Galina Dmitrijevõhh, kes tunnistab, et tantsuõpetaja roll pole ainult õiged samud selgeks õpetada, vaid hoopis laiem: ta aitab lastel aru saada, mis on hea ja mis paha.

GERLI ROMANOVITŠ
gerli@pohjarannik.ee

Galina tantsuõpetajakarjäär sai alguse kaksikümne aastat tagasi, kui tema Kuresaare Vallatuid juhtiv õde ringreisiga siia esinema sattus ning toonane kultuurimaja juhataja Eevi Anger kahetses, et neil sellist tantsuõpetajat kusagilt võtta ei ole.

"Siis õde pakkuski mind. Olin just veidi enne seda Kohtla-Järvelt Püsi kolinud," meenutab naine, kes läbi teinud kaks tantsukooli: Pärnus õppis ta balletti ning Venemaal eri rahvaste rahvatantse.

Mõtlemist oli naisel tükk aega, sest tantsulavastajana oleks ta ennast näinud hea meelega, aga õpetajana polnud ennast ette kujutanud, kuid veidi aega hiljem, 1. detsembril 1988. aastal astus ta kultuurimaja uksest sisse ja sai enda juhendada eesti tüdrukud.

"Valentina Troon juhendas tol ajal tantsurühma, kuid eesti lastele olid mitmed asjad vastuvõetamatud - riided, soengud - ning nad hakkasid rühmast ära vajuma. Mi-

na hakkasingi neid juhendama."

Juhendas eesti tüdrukuid

Galina tunnistab, et eesti laste õpetamine talle hirmutav ei tundunud ja keelebarjääri tekkimist ta ei kartnud.

"Vastupidi. Sain võimaluse viia oma eesti keel tasemele, mis ma sain Pärnus kasvades ning mis kümne aasta jooksul, kui ma olin Tatariemaal KAMAZI tehase ehitusel, ununema oli hakanud," oli naine asjade sellise käiguga rahul ning kinnitab, et muukeelset inimesel on kõige kergem suhelda just lastega: nad räägivad lihtsate sõnadega ning aeglaselt tempos.

"Ma lugesin hiljuti ühest uuringust, et kõige kergemini saab keele selgeks lapsele na seetõttu, et laps ei analüüsi sõnu, mida ta õpib. Ma vaatan näiteks oma väikest last, kelle kodune keel on saksa keel ning kellele meie vene keelt õpetame - ta kordab sõna, mis ta kuuleb, mitte ei hakka arutama teemal, miks see sõna on just selline," räägib Galina, kes ise eesti laste-

ga hoovis mängides keele selgeks sai. "Grammatiline pool on mul nõrk, poeg peab mind vahepeal parandama. Aga ma kuulan paranduse ära, tänan ja jätan meelde," selgitab ta.

Venelastel rohkem kuraasi

Kui algusaastatel tekkis eesti lastega vahel probleeme arusaamisel, siis oli grupis ikka mõni selline laps, kes valdas vabalt mõlemat keelt ning aitas hädast välja.

"Vene tüdrukutel on rohkem kuraasi. Kui rahvas aplodeerib ja muusika mängib, lähivad nad põlema," räägib Galina, kes on viimastel aastatel juhendanud vene tüdrukuid, suurematest erinevustest eesti ja vene tantsijannade vahel. See ei tähenda, et eesti lapsed halvasti tantsisid, nad on lihtsalt tagasihoidlikumad.

Viimasel ajal on eesti tantsutüdrukuid Galina rühma taas juurde tulnud. "See on väga tore, ehkki teeb treeningu keerulisemaks. Kui meil on prooviks aega ette nähtud üks tund, siis tõlkimine võtab sellest suure osa ära," tunnistab ta ning lisab, et samas annab see vene tüdrukutele võimaluse kuulata ja õppida eesti keelt.

Teeb tantsud ise

Tantsud, mida Galina juhitud rühmad on läbi aastate esitanud, on tantsuõpetaja enda looming. "Mulle ei meeldi see, et tullakse ja lihtsalt tantsitakse. Asjal peab olema mõ-

te sees ja iga tants peab jututama mingi loo," on ta kindlal seisukohal ning räägib, et ka kõige väiksemad lapsed, need, kes alles lasteaias käivad, räägivad laval lugu. "Loo idee oli selles, et ehkki me kõik oleme isesugused nagu vikerkaare värvid, peame koos elama ja hästi läbi saama," räägib ta.

Tantsud sünnivad tavaliselt sellises järjekorras, et kõigepealt tuleb idee, siis otsitakse sellele muusika, mille kokkupanemisel aitab kaasa Sergei Ivannikov, ning seejärel saab paika liikumine. Ivannikov aitab teha ka lavadekoratsioone ja kujundada valgustuse. "Aga tantsu lõpp on ikka alati õnnelik," tunnistab õpetaja.

Galina, kes kolm aastat pidas ka Püsi kultuurimaja juhataja ametit ning on Püsi volikogu aseesimees, tunnistab, et praegune elukorraldus sobib talle kõige paremini.

"Ma teen kellast kellani tööd, õhtul tulen treeningule. Need on täiesti erisugused keskkonnad ja ma saan ennast korralikult välja lülitada," tunnistab ta ning lisab, et kultuurimaja juhi töö talle ei sobinud.

"Kui on vaja mõnd pidu organiseerida või esinejaid kutsuda, siis palun väga, aga käskkirjade tegemine ja see, et sa pead teadma, kus asub mingi ventiil või kork, ei ole minu ala," ütleb ta, lisades, et on valmis veel kümme aastat oma tantsurühmasid juhendama, kui huvilisi jätkub.

Tantsuõpetaja Galina Dmitrijevõhh tunnistab, et talle sobib elukorraldus, kus ta kellast kellani maksuametis inimesi aitab ning tuleb õhtul tantsutreeningule, mis annab võimaluse oma päevasest tegevusest välja lülitada. MATTI KÄMÄRÄ

Saksa pühapäevakoolis on ka täiskasvanutel huvitav

■ Ida-Virumaa saksa kultuuriselts on viimastel aastatel märgatavalt kokku kuivanud, kuid selle eestvedajad pingutavad endiselt, et sirguval põlvkonnal oleks võimalus oma esivanemate keeles suhelda ning et nad ei unustaks ajaloolisi ja kultuuritraditsioone.

IRINA KIVISELGE
irina@pohjarannik.ee

Ida-Viru sakslaste arv on viimase aastakümnega tunduvalt vähenenud - paljud etnilised sakslased on ajaloolisele kodumaale ümber asunud. Need, kes on jäänud, jätkavad eelkäijate alustatud. Eelkõige tähendab see pühapäevakooli. Kuus aastat on seda juhtinud Dina Janutis, kes saatuse tahtel on erialalt saksa filoloog ja tõlk.

"Eelkõige on ülesandeks saksa keele õppimine," rõhustab ta. "Sest enamasti peredes selles keeles ei suhelda - saksa keelt hästi osanud vanem põlvkond on peaaegu kadunud, noored räägivad aga kas vene või eesti keelt."

Algselt oli kool mõeldud lastele, kuid täiskasvanudki käi-

vad seal meelsasti. Algul sellespärast, et paljud kavatsesid Saksamaale kolida, nüüd aga rohkem sellespärast, et rohkem teada saada. Suhtluskeskkonnata on ükskõik millist keelt raske omandada, selles hubases klassis aga räägivad kõik saksa keelt nii, nagu keegi oskab.

Eri vanuserühmad

Dinat see ei koorma, sest kõik vajalikud meetodid on tal olemas. Tunnid kulgevad vabas vormis, pigem on need mõttekaaslaste suhtlemine kohvi- või teetassi taga. "Me räägime ja kuulame palju, vaatame filme ja arutame," selgitas Dina. "Ja seda kõike loomulikult saksa keeles, nii saame uusi teadmisi või kinnistame kõnekeelt. Laulame pal-

Pühapäevakooli tunnid on alati toimunud kodustes tingimustes. Praeguseks on need lapsed juba suureks sirgunud, kuid osalevad endiselt rõõmuga saksa kultuuriseltsi tegemistes.

ERAKOGU

ju. Praegu on meil ainult lastekoor, kuid kavas on ka täiskasvanute koor uuesti kokku saada."

Pühapäevakooli tunnid ei sarnane tavakooli ratsionaalse tundidega, kuid Dina sõnul on paljud lastevanemad märganud, et saksa seltsi juures õppivad lapsed on ka tavakoolis edukamad ja tunnevad end

kindlamalt. "Me ei pane hindadeid, lihtsalt aitame üksteist."

Dina lisab, et veel teevad nad käsitööd ja püüavad mitmesugustes projektides osaleda, saadavad oma lapsi alati rahvusvahelises keelelaagritesse, kus peale keele intensiivõppe saab ka puhata, asutavad fotograafia, näitlejameisterlikkuse jm kursuste vormis huviklubisid ning teevad muud huvitavat.

Näiteks eelmisel käidi aastal Riias saksa laulu konkursil. Muusik ja Ahtme kunstide kooli direktori asetäitja Svetlana Kekiševa aitas ettevalmistusel ja oli lastega kaasas. Siis esitati kaks teost. Tänavu plaanitakse midagi samalaadset ja kui ettevõtmine teoks saab, võetakse sellest kindlasti osa.

Dina sõnul suhtlevad Eestis, Lätis ja Leedus elavad Baltimaade sakslased praegu tihevalt omavahel ja korraldavad ühisüritusi, palju kirjutatakse ka projekte, kuid kahjuks ei saada alati neile toetust, kuigi Saksamaa aitab kaasmaalasi palju.

Mälestusväärset paigad

Ida-Viru sakslased kavatsevad sellel suvel Peipsi ääres Suve puhkekeskuses noortelaagri korraldada.

"Kutsume ka sõbrad naabermaadest," kinnitab Dina. "Projekti nimi on 'Sakslastega seotud mälestusväärset paigad'. Põhieesmärk on süüvida ajalukku, aidata noortel rohkem

oma kodukandi kohta teada saada, sest kooliõpikutes tavaliselt sellist infot ei ole, kuigi ümbruskonnas on palju sakslastega seotud. Peaaegu kõik vanad Eesti mõisad kuulusid sakslastele või on nende ehitatud."

Oma silmaga vaadatakse üle mõned ajaloo mälestusmärgid, näiteks Alatskivi, Kärkna ja Kokora loss. "Kolm päeva on muidugi millessegi süüvimiseks vähe, kuid vähemalt omavahel ja korraldavad ühisüritusi, palju kirjutatakse ka projekte, kuid kahjuks ei saada alati neile toetust, kuigi Saksamaa aitab kaasmaalasi palju."

Praegu korraldab Dina Jagutus Goethe instituudi toetusel täiskasvanutele keelekursusi. "Oleme valmis peale oma seltsi liikmete aitama ka kõiki teisi, kes on saksa keele õppimisest huvitatud. Kuna ma valdan ka eesti keelt, siis on eestikeelne kuulajaskond samuti oodatud."

Sellel aastal pühapäevakoolis suvevaheajaga ei ole. "Ma ei kavatse kuhugi kaugele sõita ning ka linna jäänud lastel pole sageli millegagi tegelda. Nii me koos midagi välja mõtleme!" lubab Dina.